

WWW.UNILIB.RS

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

ГОД. XIV.

НЕДЕЉА 4. ФЕБРУАРА 1896.

БРОЈ 6.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПАРА ДИНАРСКИХ ОД ВРСТЕ

Ц е н а :

За Србију на годину	6 динара
на пола године	3 "
За стране земље на годину	9 "

ПРЕТПЛАТУ ВАЂА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ. — НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

ОБЗНАНА

Према правилнику за инсталацију водовода по зградама града Београда, несме се инсталација ни у једној згради пре предузетно што овлашћени инсталатер не поднесе Упр. водовода план за спровод воде на одобрење; па и тада ако Упр. водовода план одобри, мора се опет инсталација подврћи проби на притисак од 10 атмосфери под надзором техничког органа Упр. водовода.

Међутим Упр. водовода приметила је у последње доба, да се многи инсталатери ових прописа не придржавају, па не само то, но да и сами сопственици зграда у варљивој обмани да их инсталација што јефтиније стаје, узимају по све неспремне људе за вршење ових послова мислећи, да је сваки шлосер и клонфер способан за вршење истих. Услед овога често се дешавају разне жалбе: као да се инсталација сваки час квари, да им вода по кад што у подрумима излива, да им водомери показују већу потрошњу но што они мисле да су потрошили и т. д. и т. д., те тим

наносе на првом месту и сами себи штету па и самој општини.

Управа водовода скреће на ово пажњу сопственика зграда у престоници и упозорује их да у будуће ни један сопственик зграда не узима за нову инсталацију водовода по зградама или за оправку већ постојеће инсталације она лица — шлосере, клонфере и т. д. — који немају при себи легитимациону карту од Упр. водовода да могу те послове вршити. *Та карта мора да буде датирана од ове 1896. год.*

Који од сопственика зграда повери израду другом неовлашћеном лицу тај нека све штетне последице сам себи припише; Управа водовода не само што ће применитиказне према таким геоподарима зграда, но ће им с места даљу употребу воде обуставити.

Из канцеларије Управе Водовода 1. фебруара 1896. г. ВБр. 400.

ОБЈАВА

Управи водовода потребно је за текућу 1896. годину разног гвожђарског, инста-

латерског, лимарско-стакарског и бакарског материјала. Стога позива све трговце, који са горњим материјалом раде, да изволе поднети своје понуде најдаље до 12. фебруара о. год.

Списак материјала и мустре могу се видети у канцеларији управе водовода свакога дана од 8—11 пре подне.

Кауција се полаже 10% од понуђене цене. Накнадне понуде неће се узимати у обзир.

Из канцеларије управе водовода 30. јануара 1896. г. ВБр. 374.

СТЕЧАЈ

Оставком г. Др. Јована Јовановића Змаја упражњено је једно место општинског лекара.

Ради попуњења истога расписује се овим стечај.

Пријаве са потребним исправама примаће се у суду општине београдске до 15. фебруара о. г. закључно.

Од суда општине београдске 20. Јануара 1896. г. АБр. 408.

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СВОБАМА У ТУЋИНУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И П. М. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе поградио преом видовданском наградом општ. Београдске).

(НАСТАВАК)

У борби су се одликовали капетани: Стојковић и Новаковић, поручици Трифун Боско Жикић, Станојевић и потпоручик Јакшић и Фрајкорџац Арсеније Андрић.⁽¹⁾

И на босанској граници било је више омањих судара с Турцима; ну најважније предузеће Тесареваца на овој страни јесте заузеће Цетина (Czetin). Још 12. јуна опседну град и почну га тући, а 19. јуна разбију помоћ која им беше послата из Бањалуке.⁽²⁾ Најзад крајем јуна заузму град од Турака и нађу у њему доста

хране и муниције, као и 17 топова разног калибра.⁽¹⁾ — Толико о ратовању у 1790. години које је прекинуто *рајхен-башки* примирјем од 27. јула 1790. године.

По рајхенбанком примирју Леополдо II обавезује се — нагнан од спољних (нарочито Пруске) и унутарњих неприлика — да Турцима поврати све задобивене земље у овом рату. Западне државе: Енглеска, Холандија и Пруска настану да и Русију натерају на мир с Турском, не затежући се да тога ради и војску подигну. Али Катарина II није се дала ни помести ни заплашити. Руси су и даље одржавали победу за победом над Турцима, сатирући им и војеке од по 100 000 људи, уз то им заузму многа места. Ово учини те се одуговлачаше утврђење сталнога мира међу Турском и Аустријом. Најзад у јануару 1791. г. одпочну преговори у *Свиштову*, узев за основицу *status quo ante bellum* (стање као и пре рата). Ту се само гледало: „како ће силе *једна према другој стајати*, а што се један хришћански народ показао вредан, да се и за

њ заузму, није ником ни падало на ум.“ Срби као *бунтовници* добију од Турака само амнестију, као и да се могу вратити и мирно живети на свом имању. Договори се закључе 24. јула 1791. године *свиштовским миром*, по коме Аустрији остану исте међе као и по београдском миру, изузевши малу исправку границе. Вредно је поменути да се у овом миру и не помиње реч Србин, сем што се међу провинцијама, које се имају вратити Турској, помиње и *Србија*. Тако се завршило трогодишње ратовање, и поред извесних задобивених успеха, жалосним резултатом; и Србија опет потпадне под Турке и поред свега тога, што су њени синови у овом рату претрпели страшне муке и пролили потоцима своје крви!

В. Калај, описујући ове догађаје, труди се да ућутка праведне оптужбе против незахвалности бечког ћесара — за толико пожртвовање и издржљивост Срба у овом ратовању — што се није потрудио да при свиштовском миру изради Србима какве олакшице, сем голе амнестије свима побуњеним Хришћанима; па то правда тиме, што је Аустрија 1791. год. била примо-

(1) На истом месту, стр. 328—330.

(2) На истом месту, стр. 334—336.

(1) На истом месту, стр. 338.

